

10 ΚΛΑΔΟΙ/ΦΟΡΕΙΣ

προθεσμία

Εως τις 28 Ιουνίου παρατείνεται με απόφαση του υφυπουργού Οικονομικών, Γιώργου Μουραγάνη η προθεσμία υποβολής της Οριστικής Δήλωσης Απόδοσης Φόρου Μισθωτών Υπηρεσιών - ΦΜΥ (Έντυπο Ε7-Φ-01.015) και της Οριστικής Δήλωσης Απόδοσης ΦΜΥ (Έντυπο Ε12-Φ-01.015 Α) από αμοιβάτες σε αξιωματικούς και μέλη καλύτερου πλοήματος πλοίου και της βεβαίωσης αποδοκων ή συντάξεων.

δηλώσεις

Μέχρι και τις 31 Μαΐου παρατείνεται η προθεσμία, που έληγε στις 15 Απριλίου, για την υποβολή των φορολογικών δηλώσεων από τις Ομόρρυθμες Εταιρείες, Ετερόρρυθμες Εταιρείες, Κοινωνίες, κοινοπραξίες κ.λπ. (παράγραφος 4 του άρθρου 2 ΚΦΕ). Το σχετικό απόφαση υπέγραψε ο υφυπουργός Οικονομικών, Γιώργος Μουραγάνης, με στόχο τη διευκόλυνση των υπόκειντων να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους.

[ΚΕΠΕ] Τι δείχνουν τα αποτελέσματα μελέτης για την επίδραση κάθε κατηγορίας μεταρρυθμίσεων που προβλέπονται από το μνημόνιο

Πολυσήμαντες οι επιπτώσεις των μέτρων

Του Τάσου Δασούπουλου
tasou@naftemporiki.gr

Η μείωση των δημοσίων επενδύσεων και η αύξηση των ειδικών φόρων κατανάλωσης είναι οι κατηγορίες των μέτρων τα οποία έχουν την πλέον αρνητική επίδραση στην οικονομική δραστηριότητα και την απασχόληση, σύμφωνα με έρευνα του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ) και η οποία έχει υποβληθεί στο γραφείο του πρωθυπουργού και στους αρμόδιους υπουργούς. Η έκθεση εξετάζει την επίδραση στην οικονομία για κάθε κατηγορία μέτρων του μνημίου. Στόχος είναι να δώσει ένα πιο σαφές στίγμα για το ποια πρέπει να είναι η κατεύθυνση της οικονομικής πολιτικής στα επόμενα χρόνια κατά τα οποία η Ελλάδα θα συνεχίζει να βρίσκεται σε καθεστώς μνημίου και άρα θα είναι «εκτεθειμένη» σε νέα μέτρα. Οι ερευνητές κ. Δημήτρης Παπαγεωργίου και Θεανώσης Καζάνας εξετάζουν ξεχωριστά τις επιδράσεις σε επίπεδο τριμήνου που έχει σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα η «οριακή έστω» αύξηση (ορίζεται σε όλα τα παραδείγματα μια αύξηση της τάξης του 1%) των φόρων εισοδήματος, κατανάλωσης, κεφαλαίου, η μείωση του μισθολογικού κονδυλίου στο Δημόσιο και ευρύτερο δημόσιο τομέα και η περικοπή των κονδυλίων των δημοσίων επενδύσεων.

Στόχος της έρευνας, εκτός των άλλων, είναι να υπάρξει μια βάση δεδομένων για την κάθε επιμέρους επίδραση, ώστε να λαμβάνονται καλύτερες αποφάσεις τί-

σο για την επιβολή όσο και για την αναστολή μέτρων τα οποία απορρέουν, κατά κύριο λόγο, μέσα από τις υποχρεώσεις του μνημίου. Παράλληλα, εξετάζεται η πορεία της οικονομίας μέσα από τα θετικά σενάρια της αύξησης της παραγωγικότητας και της παραγωγόμενης οικονομικής ανάπτυξης.

Κάθε μια από τις επιμέρους κατηγορίες εξετάζεται ανεξάρτητα από τις άλλες, προκειμένου να μετρηθεί η επίδραση της στην

πανών για δημόσιες επενδύσεις κατά 1% και όπου διαπιστώνονται πολλαπλές παρενέργειες, οι οποίες μάλιστα εντοπίζονται σε επίπεδο τριμήνου. Η πρώτη προφανής επίπτωση, για μια χώρα όπως η Ελλάδα, η οποία ευεργετείται με πολλά διακετομήτρια από κοινοτικά κονδύλια είναι ο κίνδυνος απώλειας κοινοτικών πόρων. Παράλληλα, σε επίπεδο τριμήνου, καταγράφεται μείωση στην ιδιωτική κατανάλωση κατά 0,1%. Σε ένα τρίμηνο από την επι-

στον ιδιωτικό τομέα, λόγω της μειωμένης οικονομικής δραστηριότητας.

Επίσης, σύμφωνα με την έρευνα, η μείωση των δημοσίων επενδύσεων έχει ως ένα ακόμη αποτέλεσμα την αύξηση των τιμών των εισαγόμενων προϊόντων και κατά συνέπεια τη στρόφηση στα εγκώρια προϊόντα.

Το δεύτερο σενάριο που εξετάστηκε είναι η μονοσήμαντη, οριζόντια μείωση των δαπανών μισθοδοσίας του Δημοσίου κατά 1%. Όπως τονίζεται, φυσικό επόμενο της μείωσης των μισθών στο δημόσιο τομέα είναι η μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών που έχουν εργαζόμενους στο Δημόσιο. Συγκεκριμένα, σε επίπεδο τριμήνου, η απώλεια στο διαθέσιμο εισόδημα υπολογίζεται στο 0,6%. Ο πολλαπλασιαστικός του μέτρου στο επίπεδο διαβίωσης αυτών που υφίστανται απώλειες από την οριακή αυτή μείωση εισοδήματος φτάνει 0,28%. Παράλληλα, τονίζεται ότι οι μειώσεις των μισθών στο δημόσιο τομέα συμπαρασύρουν και τον ιδιωτικό τομέα σε μειώσεις μισθών που μπορούν να φτάσουν το 0,2% ένα τρίμηνο μετά την εφαρμογή του μέτρου.

Παράλληλα, η μείωση μισθών του Δημοσίου έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση του χρόνου εκποίησης του ΑΕΠ κατά 0,2% μέσα σε ένα τρίμηνο. Πάντως, η έρευνα τονίζει, σε γενικές γραμμές, ότι οι επιπτώσεις από τις μειώσεις μισθών στο Δημόσιο είναι πολύ προτιμότερες από τη μείωση των δημοσίων δαπανών για επενδύσεις.

[SID:7598046]

Μείωση 1% των δαπανών μισθοδοσίας του Δημοσίου μπορεί να φέρει μειώσεις μισθών έως 0,2% στον ιδιωτικό τομέα.

οικονομική δραστηριότητα και την απασχόληση. Παράλληλα, η έκθεση εξετάζει και δύο θετικά σενάρια. Την υιοθέτηση των μεταρρυθμίσεων που θα οδηγήσουν σε αύξηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και την οικονομική δραστηριότητα μέσα σε ένα περιβάλλον οικονομικά αναπτυσσόμενων εμπορικών εταιρών.

Δαπάνες για επενδύσεις

Το πρώτο σενάριο που εξετάστηκε είναι αυτό της μείωσης των δα-

βολή του μέτρου, οι μισθοί του ιδιωτικού τομέα μειώνονται σε μέσα επίπεδα κατά 0,1%, ενώ το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ μειώνεται κατά 1%, λόγω των μειωμένων εξισορρογίων.

Στις παράπλευρες απώλειες, οι οποίες δεν μπορούν να μετρηθούν προκαταρκτικά, η έρευνα αναφέρει την καθυστέρηση της συμπλήρωσης των βασικών υποδομών (ελλείψει χρημάτων) αλλά και την επιβράδυνση του ρυθμού αύξησης της απασχόλησης και των ωρών εργασίας

Μείωση 1% των δαπανών για δημόσιες επενδύσεις επιφέρει κάμψη της κατανάλωσης κατά 0,1% σε επίπεδο τριμήνου, σύμφωνα με την έρευνα του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών.

Προσδοκίες από τις διαρθρωτικές αλλαγές

▼ Στην έκθεση του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ), η οποία βρίσκεται στα χέρια της κυβέρνησης, εξετάζονται, μεταξύ των άλλων, τα αποτελέσματα που θα έχει σε μια μικρή αλλά ανοικτή οικονομία, όπως αυτή της χώρας μας, η πλήρης υιοθέτηση μεταρρυθμίσεων, που θα έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, αλλά και η επίδραση από τους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης των εμπορικών μας εταιρών. Στην πρώτη περίπτωση, δηλαδή της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας, εκτιμάται ότι αυξάνει την ιδιωτική κατανάλωση, αφού μειώνει τις τιμές και βελτιώνει την προσφορά προϊόντων και υπηρεσιών. Παράλληλα, αυξάνεται η απασχόληση, αλλά και η επιθυμία για επενδύσεις. Η μείωση των τιμών έχει ως αποτέλεσμα την αύξηση των εξαγωγών.

Παράλληλα, εκτιμάται ότι, παρά τη μείωση των ωρών εργασίας που θα προκαλέσει η αυξημένη παραγωγικότητα, θα οδηγήσει στην αύξηση των πραγματικών μισθών του ιδιωτικού τομέα. Σύμφωνα με την έρευνα, η παραγωγόμενα ανάπτυξη έρχεται να δώσει χώρο στις ελληνικές εξαγωγές, ενώ παράλληλα καθιστά φθηνότερα τα εισαγόμενα προϊόντα και τις υπηρεσίες. Παράλληλα, δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας λόγω της οικονομικής ανάπτυξης, αλλά και της προσδοκίας που γεννιέται από τις εγκώριες επιπτώσεις για πωλήσεις και εξαγωγές.

[SID:7601417]

«Ατμομηχανή» ύψους οι ειδικοί φόροι κατανάλωσης

▼ Η επίδραση της αύξησης των φόρων κάθε κατηγορίας (εισοδήματος, κατανάλωσης, κεφαλαίου) έχει διαφορετική επίδραση στην οικονομική δραστηριότητα και την απασχόληση, όπως καταδεικνύει η μελέτη του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών.

Ειδικότερα, η αύξηση των φόρων εισοδήματος κατά 1%, σε επίπεδο τριμήνου έχει ως αποτέλεσμα τη μείωση των πραγματικών μισθών στο ιδιωτικό τομέα κατά 0,1%, ενώ οι ιδιω-

τικές επενδύσεις αυξάνονται κατά 0,15%, η ιδιωτική κατανάλωση μειώνεται κατά 0,1% και τα εισαγόμενα αγαθά αυξάνονται κατά 0,1%. Μαζί αυξάνεται και το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ κατά 0,1%. Στην έρευνα τονίζεται ότι με την αύξηση του φόρου εισοδήματος, μαζί με το εισόδημα των νοικοκυριών επηρεάζεται και η ιδιωτική κατανάλωση, αλλά και η άνοδος των τιμών, η οποία συγκρατείται λόγω της χαμηλής ζήτησης. Πιο αρνητική είναι η έκθεση

στο σενάριο της αύξησης κατά 1% των Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης (ΕΦΚ), αφού εκεί καταγράφεται το πλέον αρνητικό οικονομικό αποτέλεσμα. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την έρευνα, οι εξαγωγές μπορούν να μειωθούν έως και 8% από την πορεία που είχαν μέχρι τη στιγμή εφαρμογής του μέτρου. Οι πραγματικοί μισθοί ενδέχεται να παρουσιάσουν μείωση έως και 2%, η αξία των εισαγόμενων προϊόντων αυξάνεται κατά 0,06% και οι δημοσίαι επενδύσεις μπορούν να

μειωθούν σε ποσοστό έως και 4% από το επίπεδο που βρίσκονταν πριν από την εφαρμογή του συγκεκριμένου μέτρου. Παράλληλα σε μια αγορά χαμηλής ανταγωνιστικότητας ενδέχεται η αύξηση των ΕΦΚ να οδηγήσει σε αύξηση των τιμών και άρα ακόμη χαμηλότερη ανταγωνιστικότητα για το σύνολο της οικονομίας. Το δημόσιο χρέος είναι δυνατό να αυξηθεί ως ποσοστό του ΑΕΠ σε ποσοστό 0,2% μέσα στο πρώτο τρίμηνο από την εφαρμογή ενός τέτοιου μέτρου.

[SID:7601416]

Η αύξηση της φορολογίας κεφαλαίου κατά 1% έχει πολύ μικρότερη αρνητική επίδραση. Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι, παρά τα περί του αντιθέτου λεγόμενα και σε επίπεδο τριμήνου, καταγράφεται μείωση των επενδύσεων κατά 2% από το επίπεδο που βρίσκονταν κατά την εφαρμογή του μέτρου. Στους δύο επόμενους μήνες του τριμήνου, η απώλεια αυτή υπερνανοσταθμίζεται με αύξηση που μπορεί να φτάσει το 4%.